

Verslag excursie plantenwerkgroep Boetelerveld d.d. 31-08-2024

Vandaag lopen we met 4 man onder leiding van Niels Jeurink door het Boetelerveld bij Raalte. Het Boetelerveld is een klein natuurgebied, dus als we hier uitgekeken raken kunnen we nog naar een ander natuurgebiedje. Zo starten we deze dag. Uitgekeken? Nou vergeet het maar. Het kleine gebied biedt een grote diversiteit. Aan het eind van de dag zijn we 7 uur aan de wandel geweest en hebben we slechts 5,24 km afgelegd. Onze snelheid die dag is 0,74 km per uur. Dit voor de beeldvorming.

We starten traditioneel weer met koffie en appelgebak. Het is heerlijk weer. Droog en zonnig.

Bij de ingang van het gebied meldt het informatiebord van Landschap Overijssel, beheerder van deze 170 ha: "Het Boetelerveld is een Natura 2000-gebied. Het enige overgebleven natte heidegebied in Salland. De vegetatie bestaat uit vochtige heide, blauwgrasland, heischraal grasland, jeneverbesstruweel en bomen. Hierdoor groeien er zeldzame planten als beenbreek, moerasrolklaver, blonde zegge, orchideeën en melkviooltje. Er liggen twee natuurlijke heideplassen in het gebied en er zijn kleinere poelen waarin zich onder andere kamsalamanders voortplanten"

Dat klinkt interessant. Achter de kapschuur langs, omdat de nieuwe grazers niet verstoord mogen worden, lopen we door een stukje bos. Het bosje is een paradijs voor vogels en besseneters. Langs meidoorn, wilde lijsterbes, hulst, sporkehout, Amerikaanse vogelkers en krentenboompje lopen we het gebied in. Een open heidegebied, onder een blauwe lucht met fraaie wolkenpatronen en omzoomd door bossen. Er heerst een opvallende stilte voor zo'n klein gebied. Alleen een raaf laat zich krassend horen "kroa-kroa".

Al snel hebben we heel wat soorten wilde planten gezien en genoteerd. We lopen door prachtig drassig gebied met blauwe zegge, kleine zonnedauw, waterpunge, veelstengelige waterbies, heidekartelblad en fraai in bloei staande blauwe knoop. In een groot ven, omzoomd door gele grote wederik, drijft vredig het drijvend fonteinkruid en "aannemelijk" moerashertshooi en vlottende bies. Deze laatste twee zijn nog niet gevalideerd (omdat ze als onzeker waren ingevoerd). En Niels had uiteraard geen behoefte aan een nat pak.

Grondster

Moerashertshooi

In het gebied staan ontzettend veel klokjesgentianen. Helaas ontdekken wij hierop geen eitjes van het gentiaanblauwtje maar die zullen er hopelijk wel zitten.

Om 13.15 uur houden we een half uurtje pauze.

Vervolgens lopen we door een bos met wilgen en populieren. Hier staat nog gevleugeld helmkruid, kleine duizendknoop en bruine snavelbies aan de rand van het bos. We lopen over een breed zandpad met links een plek met prachtig bloeiende grondsterren. We lopen een stukje verkeerd, maar zien wel veenbies en waterpostelein. Terug op onze route komen we langs hoog opgestapelde gerooide boomtakken. Machines staan nog paraat voor de laatste herstelwerkzaamheden. Voor het behoud van het gebied is het van cruciaal belang om het water vast te houden. Hiervoor zijn er sloten gedempt, naaldbomen gerooid en loofbomen aangeplant, is de bovenste laag van delen van het gebied afgeschraapt, zijn poelen voorzien van een nieuwe leemlaag enz. Al deze activiteiten zullen in de loop der jaren zeker resulteren in een grotere diversiteit in flora en fauna.

Rechts van het brede zandpad liggen boomstammen opgestapeld. Een mooie plek voor diverse dieren. Een hagedis zoekt snel een veilig heenkomen, 2 gouden dennenstamjagers hebben het te druk met elkaar om ons op te merken. De bruine heidelibel zit geen 5 tellen stil.

Verdwalen gaat nu niet meer lukken. De route leidt ons over een lang stuk rechttoe rechtaan pad. Rechts een weids uitzicht met een eenzame ruige grove den. Langs het pad een klein ven met tientallen groene kikkertjes. Links een droog gevallen ven met pilvaren en blauwvleugelsprinkhanen.

Wat een prachtig gebied en dat het nog bestaat is toeval. Het gebied zou in 1953 ontgonnen worden. De machines stonden al klaar, maar door de watersnoodramp in Zeeland en Zuid-Holland waren alle beschikbare middelen daar hard nodig. Na de herstelwerkzaamheden dacht men anders over ontginnen en is het Boetelerveld bewaard gebleven.

We vinden vandaag niet de plek waar beenbreek staat en voor het melkviooltje, welke bloeit in mei/juni, zijn we te laat. Maar dik tevreden met 185 soorten gaan we de dag afsluiten met een smakelijk samenzijn inclusief royaal dessert.

Tekst: Ellen van Knippenberg

Foto's: Gonny Sleurink, Cor Nagelmaeker, Heleen Strikkers

